

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Dominika Červená

Název práce: Instafood: banalita v instantní podobě

Posudek vedoucí/ho práce ✕

Posudek oponenta/ky ✓

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Michal Šimůnek, KF

Hodnocení obsahu a výsledné podoby bakalářské práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	C
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	D
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	E
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	D
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	C
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	D
Celkové hodnocení bakalářské práce.....	D

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Bakalářská práce Dominiky Červené se podle názvu a abstraktu práce měla věnovat současným tendencím ve vernakulárních fotografických praxích, zejména bezprecedentnímu nárůstu množství pořizovaných fotografií a proměně charakteru jejich užívání, kdy fotografie již nejsou konzumovány jakožto „toto bylo“ sdělení, nýbrž spíše „toto je“, „toto se právě děje“. Záplavu instantní digitální fotografie Dominika zamýšlela sledovat na příkladu Instagramu, přičemž své úvahy chtěla zasadit do obecnější problematiky banalizace sociálního světa, konzumerismu a sociálních důsledků instantnosti. Toto vše se jí však podařilo jen se značnými výhradami.

Práce má esejistickou povahu a je rozdělena do čtyř kapitol, ve kterých se Dominika postupně věnuje digitálnímu narcismu, problematice potřeby „být vidět“, vnímání mediálních reprezentací násilí, v poslední kapitole se pak snaží uvažovat o povaze a sociálních důsledcích reklamy. Již z tohoto přehledu kapitol je přitom zřejmé, že se nedokázala soustředit na vymezené téma a poněkud nepochopitelně a nepatřičně se v druhé polovině práce věnuje problematice reprezentace násilí a reklamě.

Dominika se pokouší o esejistický styl psaní, moc se jí to však nedaří. Formulačně je práce nedůsledná, řada vět má povahu příliš obecného a banálního (či dokonce blábolivého až nesmyslného) konstatování: Co například znamenají věty: „Práce je rozdělena do čtyř kapitol, které popisují a shrnují média dnešní doby. Důvodem zvolení tohoto tématu, byla neustálá spotřební hodnota, zneužívání a šíření technologií v rámci obrazového média.“ (s. 8); „Kinematografie a fotografie, dvě technologie, které vytvořili přímou realitu, byly jako pozorovací prostředky použity až ve druhé polovině 20. století. Od té doby každý upřímný pohled do každodenního života vyvolal revoluci.“ (s. 8); „Všechny fotografie jsou memento mori“, z anglického překladu.“ (s. 8) Řada vět pak zní jako zřejmě nepodařený překlad z anglického jazyka: „Revoluce v oblasti komunikačních technologií nabízí společenský a kulturní řád ve společnosti. Umožňuje každému se všude zapojit a být součástí sociálních obrazů.“ (s. 8–9).

Styl argumentace je tak zmatený, Dominika často vytváří text z citací, parafrází a autorských konstatování, které však mezi sebou neumí provázat do zřetelné argumentace směřující k nějakému jasnému cíli. V úvodu např. předkládá shluk různě povedených a nepovedených formulací, nedokáže však zřetelně formulovat, co má být cílem práce a jak ho bude dosaženo. Text je ve všech svých částech roztěkaný.

Práce se zdroji je z hlediska citační etiky v pořádku, byť řada parafrází by si zasloužila přesnější odkaz na stránku knihy, ze které jsou přebírány. Obrazové ilustrace jsou v práci uvedeny (většinou) bez popisků a bez explicitního provázání se samotným textem. Práce je plná jazykových chyb, zejména v interpunkci.

V práci se objevují i místa, která mají lepší kvalitu. Například úvahy založené na pozorování Instagramu a týkající se jedné špatně hashtagem označené a zařazené fotografie naznačují, že Dominika je schopná pozorovat a pozorované interpretovat. Práce tak celkově splňuje kritéria kladená na tento typ kvalifikační práce, avšak pouze s řadou výše uvedených výhrad.

Otázka k obhajobě:

Argumentace první části práce se točí kolem narcismu, který však Dominika v práci přesně nevymezuje a narcistickou povahu vizuální kultury a Instagramu do značné míry spojuje pouze s touhou po sebe prezentaci. Povaha narcismu (narcistické poruchy osobnosti) samozřejmě úzce souvisí se zápletkou mýtu o Narcisovi. Co tato zápleтка vypovídá o ambivalentní povaze narcismu a jak povaha narcismu souvisí se způsoby užívání Instagramu?

Datum: 25. srpna 2020

Podpis: